

Jakobovics Olga És Moskovits Móric

A képen jobbra édesanyám egyik fivére, Móric, balra pedig édesanyám húga látható. A kép azelőtt készült, mielőtt elvitték volna Auschwitzba, tehát kb. 1935 és 1940 között. Nagymamának volt négy fia, akik közül emlékszem Pinhászra és Móricra, és hat lánya: Blanka, Eugénia, édesanyám [Bella], Etelka, Rózsi és Olga. Olga nagynéném volt a legkisebb a lányok közül, 1912-ben született. Halmin volt egy barátnőm, akit Schwartz Ráhelnek hívtak, és azt hiszem, szintén zsidó lány volt. Édesanyjának volt egy nagy, hosszú kertje, sok gyümölcsfával, és mi odamentünk, és ottfelejtettük magunkat, amíg Móric nagybátyám utánam nem jött. Emlékszem, ez a nagybácsim egyszer megvert, mert nem mentem haza ebédelni, amikor az ebédidő volt. Ő nem volt nő, és Halmin lakott nagymamámmal. Családunk minden tagja meghalt Auschwitzban, és csak Olga nagynéném és Teszler Józsuá nevű unokatestvérem tért vissza onnan. Olga nagynénémrel csak hazatértem után, 1955-ben találkoztam. Kolozsvárról eljött Temesvárra csak azért, hogy láthasson. Aztán Olga nagynéném elmesélte, hogy Auschwitzból való visszatérése után Kolozsvárra ment, nem Szatmárra [Szatmárnémetibe], ahol összeismerkedett egy Jakobovics Tibor nevű zsidó fogtechnikussal, akihez feleségül ment. Ennek egy magánrendelője is volt, ahol ő segédkezett, és ebből jól éltek. Szabadabb szellemének köszönhetően a párka szokását nem tartotta meg. Rendes ember volt, és minket is kedvesen fogadott, amikor Kolozsváron meglátogattuk. Miután elvált, a néném nem vette fel ismét a leánykori nevét, hanem a férje után megmaradt Jakobovicsnak. Időközben megtanult masszírozni, és ebből élt. Nem volt gyereke. Elváltak, és aztán külön-külön Izraelbe települtek. Ez volt a helyzet. Néném és Teszler Józsuá unokatestvérem 1958-60 körül települt Izraelbe. A néném ott is masszírozással foglalkozott, és bőven voltak kliensei. Folyamatosan leveleztem vele. Szép írása és választékos stílusa volt. Okos nő volt. Idős korában is, amikor a hallása már megromlott, mindig nagyon elegánsan öltözködött. Olga néném Jeruzsálemben halt meg 1998-ban, nyolcvanhat éves korában. Nagy hazafi volt, és minden vagyonát az izraeli hadseregére hagyta. Száz dollárt hagyott rám, amit elküldtem a fiamnak Németországba, a többit a hadseregére hagyta azért, amiért az életüket áldozták, mert mást nem tehetnek.